

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Перник 03 юли 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и шести юни през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №186 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Община Ковачевци, област Перник, представлявана от Кмета на Община Ковачевци срещу решение №121 от 26.04.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №70 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №1 от 26.11.2012 г., издадено на основание чл. 239, ал. 1, т. 6 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) от Кмета на Община Ковачевци, срещу С.П. ***, за нарушение на чл. 195, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, за което на основание чл. 237, ал. 2, т. 4 от ЗУТ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, тъй като грешката на административнонаказващия орган при изписване на санкционната правна норма не се е отразила на правото на защита на соченото за нарушител лице и не следвало да бъде единствено основание за отмяна на НП, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и по същество – да потвърди процесното НП. Пред съда жалбоподателят е представляван от ю. к. Райчева, която заявява че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – С.П.*** не се явява, не изпраща представител и не изразява становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд – Перник, като взе предвид становищата на участващите в процеса лица, изложеното в жалбата, както и като извърши проверка по реда на чл. 208 и сл. от АПК намира жалбата неоснователна, като съображенията за това са следните:

В хода на извършваната касационна проверка се потвърждават както изводите на първата съдебна инстанция, за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение, тъй като административнонаказващият орган (АНО) е наложил наказание на основание несъответна на вмененото нарушение санкционна правна норма, така се установат и още други пороци на административнонаказателното производство.

Законосъобразното издаване както на акта, така и на НП изисква пълно съответствие между деянието, вменено на нарушителя (така, както е описано в акта и наказателното постановление) и посочените като нарушени правни норми. Описаното деяние следва да може да се подведе под конкретни правни норми, съдържащи състав на обстоятелствено посоченото административно нарушение, което и да бъде определено да бъде наказано по реда на относима за същото санкционна правна норма. По отношение именно на това законово изискване в процесния случай се установява и същественото нарушаване на правилата за водене на административнонаказателно производство, в частност на императивите относно съдържанието на актовете обективиращи същото и необходимостта от единство и яснота по отношение на формулираното административнонаказателно „обвинение“. В настоящия случай е налице пълно несъответствие между обстоятелствената част на процесното наказателно постановление и посочените като нарушени законови разпоредби, с което правото на защита на наказаното лице е съществено ограничено. Налице е нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, т. т. 5 от ЗАНН, съответно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, както в акта, така и в наказателното постановление да бъдат посочени и законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. Изразът законови разпоредби обхваща както нарушената материалноправна норма, така и санкционната административнонаказателна разпоредба – основание за налагане на определено по вид и размер административно наказание. Неправилната квалификация на описаното в АУАН и НП нарушение е съществен порок, безспорно ограничаващ правото на защита на наказаното лице, имащо законово признатата привилегия да разбере какво нарушение е извършил и защо ще бъде административно санкциониран.

В процесния случай административнонаказателно производство е образувано във връзка с неизпълнение на заповед, издадена по реда на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ от Кмета на Община Ковачевци с адресат – собственик на строеж, в случая ФЛ, да ремонтира покрива и стълбите на сграда в срок до 15.05.2012 г., което твърди се не е изпълнил и към момента на съставяне на процесния акт. За неизпълнение на заповед, издадена по реда на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ към датата, от която С.П.*** е в нарушение, поради неизпълнение на така нареденото му с въпросната заповед, както и към датата на издаване на НП, а и към настоящия момент, независимо от няколко последващи изменения на ЗУТ, нормата съдържаща санкция за това противоправно поведение, изразяващо се в бездействие е тази на чл. 232, ал. 6 от ЗУТ, която предвижда административно наказание „глоба“ за собственик на строеж или поземлен имот, неизпълнил заповед по чл. 195, ал. 5 от ЗУТ и създал непосредствена опасност за здравето и живота на други лица, като във времето е изменян единствено размерът на наказанието. В настоящия случай обаче актът, дал начало на административнонаказателното производство предявява „обвинение“ за извършено административно нарушение единствено и неточно – на чл.

232, ал. 5, т. 1 от ЗУТ, която норма има за изпълнително деяние неизпълнение на писмено нареждане на контролен орган, какъвто акт и с какъвто автор в случая не е издаван. Тук, въпреки че се споделят крайните изводи на първоинстанционния съд, не се споделя позицията, че това е приложимата санкционна норма. От изложеното следва еднозначния извод, че административнонаказателното производство е опорочено още със съставянето на АУАН, вменявайки неизпълнение на невменено задължение и с посочване за нарушена на неотнормирана норма на закона.

С издаване на процесното НП порокът на производството се е задълбочил, с решението на административнонаказващия (АНО) орган да наложи наказание освен за нарушение във връзка с различна от посочената в акта норма на ЗУТ и с „допълване“ на грешката в правната квалификация. Неправилно като нарушени законови разпоредби са посочени и тези на чл. 195, ал. 1 и 3 на ЗУТ. Процесното нарушение е с изпълнително деяние неизпълнение на заповед на кмета, издадена по реда на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ. Освен това с НП е вменено и нарушение във вр. с чл. 237, ал. 2, т. 4 от ЗУТ, която точка в редакцията на закона към датата на „началото“ на неизпълнението, датата на установяване на нарушението и съставяне на акта, отново е неотнормирана към процесното деяние, тъй като въпреки че визира неизпълнение на заповед по чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, е със субект на нарушението ЮЛ или ЕТ, а предвижданото наказание – „имуществена санкция“. Освен това към момента на издаване на НП, без в същото да е посочено в коя редакция е приложен ЗУТ, с последното изменение на закона, т. 4 става т. 6 на с. ал., като новата т. 4 предвижда наказание за лице, което ползва строеж 4-та и 5-та категория, без това да е разрешено по установения законов ред.

Неправилното, погрешно посочване на нарушените норми на закона, съответно неправилната квалификация на деянието, съществено опорочава законосъобразността на обжалваното наказателно постановление. Не се приема тезата на жалбоподателя за допусната техническа „грешка“ при издаване на НП. Установените пороци нямат характер на технически, те са по същество. На база на горните изводи по отношение на процесното НП се следва безспорно отмяна, тъй като е незаконосъобразно дори само на това основание.

На следващо място към датата на издаване на процесното НП – 26.11.2012 г. е влязло в сила изменение на ЗУТ, включително и в чл. 239, ал. 1, т. 6, касаеща компетентните да налагат административни наказания във връзка с нарушения на ЗУТ органи. Съгласно това изменение, вместо изрично изброените до този момент правни норми на ЗУТ, за чието нарушаване кметовете на Общини имаха право да издават наказателни постановления, правомощието вече е разписано като „НП се издават от кмета на общината или от упълномощено от него длъжностно лице – в предвидените от закона случаи“. Така към момента на издаване на процесното НП единствената норма на ЗУТ, делегираща и сочеща изрично правото на Кмет на Община да бъде административнонаказващ орган по реда на специалния закон е тази на чл. 237, ал. 2 от ЗУТ, само в изрично посочени случаи на нарушения и то извършени от ЕТ и ЮЛ. Следователно процесното НП се явява и издадено и от некомпетентен орган, в нарушение на разпоредбите на чл. 47, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 239, ал. 1, т. 6 от ЗУТ.

Касационният съд при преглед на доказателствата във връзка с преписката открива и следващ съществен порок на производството по налагане на административно наказание, а именно, че същото е образувано посредством предявяване и връчване на акт за установяване на нарушение на пълномощник на ФЛ нарушител, което е недопустимо. Тази процедура е в нарушение на правилото на чл. 24 от ЗАНН, указващо че административнонаказателната отговорност е лична, както и на всички останали разпоредби на ЗАНН, регламентиращи императивно личното участие на нарушителите в производството по налагане на административно наказание, извън случаите, в които нарушители са ЮЛ и ЕТ, когато по изключение е възможно законното или изричното договорно представителство. По отношение на ФЛ – нарушители ЗАНН не предвижда възможност физическото лице – нарушител да се представлява от друго физическо лице – пълномощник.

Предвид всички горни изводи, Районен съд – Радомир, като е отменил процесното НП, е постановил правилен и законсъобразен съдебен акт, който ще бъде оставен в сила, независимо от разликите с доводите на настоящия съдебен състав.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №121 от 26.04.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №70 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление №1 от 26.11.2012 г. издадено на основание чл. 239, ал. 1, т. 6 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) от Кмета на Община Ковачевци, срещу С.П. ***, за нарушение на чл. 195, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, за което на основание чл. 237, ал. 2, т. 4 от ЗУТ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/